

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

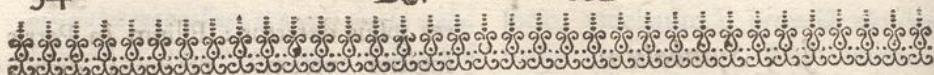
Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XCVIII. Non peccat: sed generatio Dei conservat eum, & malignus non tangit eum. Epist. Joann. c. 5. v. 18.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS XCVIII.

§. I. *Scriptura.*

680. Generatio DEI, præservans
pVram à peCCato.

Epist. Jo. c. 5. v. 18. *Non peccat: sed generatio DEI conservat eum, & malignus non tangit eum.*

Luc. 1.
v. 34.

v. 35.

Cum audisset ab Archangelo MARIA, dignitatem Maternitatis Christi sibi reservatam, & secuturam ex ipsâ generationem secundæ in Deitate Personæ, mox admirabunda respondit: *Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco?* cui paucis reposuit Angelus: *Spiritus Sanctus superveniet in te, &c.* Veruntamen quæstio hæc non exigua oritur: unde scire potuerit Gabriel, Spiritum Sanctum superventurum esse in MARIAM? cum eum solummodò in finem missus videatur Angelus, ut tanti MARIAM Mysterij, generandi scilicet in terris Verbi Divini redderet certiolem. unde autem didicisse putamus Angelum, quod descensurus esset in ipsam Spiritus Sanctus? Profectò non aliunde idipsum didicisse existimo, quàm, quòd eam ut Matrem DEI salutabat, atque hoc ipso à Spiritu Sancto nullatenus dissitam sibi persuadebat. Concipere proinde debebat MARIA, ut DEUM generaret: Ergò (concludente Angelo) Spiritus Sanctus erat cum eâ. Hinc & ego similiter aufim concludere: Concipi oportebat MARIAM in matris Annæ utero, ut suo tempore DEUM generaret: Ergo Spiritus Sanctus erat in eâ, puram illam à peccato præservans. *Non peccat ergò MARIA, in instanti Conceptionis, sed generatio DEI conservat eam absque labe, & malignus hominum inimicus non tangit eam.* Porrò MARIAM, dig-

nissimam Verbi Divini Matrem, non peccasse originaliter, sed puram à peccato, ex eâ potissimum ratione, præservatam fuisse; quia generatio DEI, pro redimendo in terris homine, illi fuerat comittenda, atque adeò, in primordio suæ Conceptionis, prorsus immaculatam fuisse, vix non ipsa Sacrarum Litterarum prima vocabulâ ad oculum demonstrare videntur. Non semel enim admirabundus expendi, Spiritum Sanctum, in ipso creatarum rerum principio, præ reliquis, aquæ elementum sibi in vehiculum consecrâsse: *Spiritus Domini ferebatur super aquas.* ubi notanter adverti, prius nominari *Spiritum Sanctum*, quàm *aquarum* nomen aures feriat. unde ergo (sic mecum discurrebam) tanta aquis advenit excellentia, ut omnia inter creata, in ipsius statim Numinis assumatur vehiculum? carebat adhuc Cælum stellarum radijs: terra etiamnum informis, invisibilis, & incomposita, non vernabat florum pulchritudine, fructuum ubertate, & viridi arborum ornatu: aër tenebrarum densitate ostendebat tristitiam: dum solus interim liquor vectaculum DEO subijciebat. cur ergo aqua, nec per minimum instans, DEI præsentiam carebat? Sed audiamus Leonem Papam, pro re nostrâ melius intelligendâ, sic discurrentem: *Originem, inquit ille, quam sumpsit in utero Virginis, posuit in fonte Baptismatis: dedit aquæ, quod dedit Matri; virtus enim Altissimi, & obumbratio Spiritus Sancti, quæ fecit, ut MARIA pareret Salvatorem, eadem fecit, ut regeneret unda credentem.* Idipsum Cæsarius Arelaten- sis his verbis confirmat: *Ecce nunc peregrinantibus naturæ legibus, innumera per omnem terram multitudines de solo sinu fontis*

Gen. 1.
v. 2.

Serm. 5.
de Nativ.

Hom. 5.

fontis, tanquam partu Virginis, procreantur. Gaudeat CHRISTI Ecclesia, que ad similitudinem Beate MARIE, Sancto Spiritu operante ditatur, & mater Divinae prolis efficitur. Horum Patrum

intentum (ut ex eorum verbis perspicue patet) certe aliud non est, quam demonstrare: aquam, ad similitudinem MARIE, operante Spiritu Sancto, genitricem effici Divinae prolis; dixerat enim hoc ipsum Christus Nicodemo: Amen, amen dico tibi: nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu Sancto, non potest introire in Regnum DEI. Ex fonte ergo Baptismatis, pregnantante fecunditate Spiritus Sancti, renascuntur filij DEI, non natura, sed gratia: Ex MARIA, & Spiritu Sancto, natus est Filius DEI naturalis. Utraque ergo habet prolem Divinam: aqua adoptivam, MARIA naturalem. Ecce nunc rationem, quare nec unicum permittatur instans, quo aqua Spiritus Sancti careat presentia: quia nimirum per Baptisma, Filios DEI adoptivos paritura erat. Si ergo aqua, quia genitrix filiorum DEI erat futura, in primo statim instanti, tanto Divini Spiritus ditatur favore, quanto potiori jure Virgo Mater, quae mirante natura suum genuit genitorem, Filium DEI naturalem, in primo Conceptionis suae instanti, debuit Spiritus Sancti ornari muneribus, & ob hanc ipsam DEI generationem, pura a peccato praeservari? Hanc ergo purissimam Genitoris nostri Genitricem degeneres Filij, cum filio prodigo, fiducialiter accedamus: atque ut, per ejusdem intercessionem, spiritu humiles, animoque contriti, quasi modo geniti, denuo recipiamur in Filios, Divini Genitricem Filij enixis precibus imploremus!

§. 2. *Authoritas.*

TRITHEMIVS, pVrè ConCEPTA 681.
Defensor.

1. Verè Sancta, quae illam sine culpa originalis macula peperit, quae nulla Sanctior unquam fuit: sine crimine originalis macula partus, non decebat matrem, nisi Sanctam: DEI Genitricem concipere, & parere, non congruebat, nisi DEO gratissimam, & prae cunctis tunc in Israël devotam: non erat in Israël Sanctior altera, quae in conceptione DEI Genitricis, Spiritui Sancto vas sine macula construxit. Cap. 1. 3. & 4. de Laud. S. Annæ.
2. Erat Anna, priusquam conciperet Matrem DEI, Sancta: in conceptione tamen per amplius Sanctificata; quoniam tabernaculum illius effici meruit, quae super omnes creaturas gratia plena fuit. capsam & arcam, in qua Sanctorum conduntur pignora, Sanctificatam & honorabilem dicimus: quanto magis venerabilem Annam, in qua DEI Mater sine macula jacuit, honoratam sanctificatamque venerari debemus? verè sancta! quae illam sine culpa originalis macula peperit, quae nulla Sanctior unquam fuit. Cap. 3. de Laud. S. Annæ.
3. Ancilla DOMINI, quae nunquam subjacuit macula cujuscunque peccati. De Mirac. B. V.

§. 3. *Ratio.*

AMICVS est ALTER ego: Ergo
DEIPARA ALTER NATVS. 682.

AMicus est alter Ego: Atqui Beatissima Virgo fuit semper amica Christi, ab eodem tenerrime dilecta, columba unica, &c. Ergo una semper cum Christo fuit, & (ut dicere solent) Alter Ego. Major (praeterquam quod decantata sit paramia) constat liquidò ex eo, quod omnis vera, & sincera amicitia protuberet ex affectum, propensionumque constanti assimilatione, & aequalitatis elegantia. Min. verò probatur; non enim

enim assignari potest momentum, quo MARIA à Filio fuerit aliena, sed potiùs eidem, quantum decuit, & fieri potuit, constanter fuit simillima, amica nullo instanti infensa, nunquam reconciliata: quod probatur; Quis enim reperiri potest, vel obiter, gubernandæ Reipublicæ regulis instructus, & parùm duntaxat circum spectus, qui non cautum habeat, ab amico reconciliato sibi abstinendum esse? quam ob rem, unum ex duobus fateri oportet, aut quòd DEI Mater à Filio nunquam fuerit sincere adamata, utpotè inimica reconciliata, aut quòd in ipso conceptionis signo amica fuerit, Christo simillima, *Alter Natus*, immaculati Agni Mater immaculata.

§. 4. *Historia.*

683. B. Ioanna De CrVce, DeIparæ DeVota.

INter complura alia summæ pietatis exercitia, quibus Beata Ioanna, de Cruce dicta (assumptâ terciâ Sancti Patris Francisci regulâ) alijs prælucebat, non ultimum obtinebat locum mira in Deiparam devotio, ex eo fatis colligenda, quòd Festa ejusdem Beatissimæ Virginis, ac singularissimè Festum Immaculatae Conceptionis, summâ celebritate, ac devotione peragere fuerit solita: adeò ut, in obsequij grati remunerationem, sæpiùs comparentem sibi habuerit eandem purissimam DEI Matrem, quæ etiam (sollicitante, ac facillè impetrante Joannâ) sublata ab Angelo tutelari in Cœlum complura Rosaria, potentissimâ suâ intercessione, ab ipsâ Sacro-Sanctâ Trinitate benedici impetravit, perque eundem Angelum, ad Joannæ cellam denuò referri curavit. quorum Rosariorum singuli globuli tantam (experientiâ teste) obtinent virtutem, ut contra hostis infernalis fraudes, veneficorum hominum insidias, ac noxiarum impetus tempestatum, salubre fidelibus exhibeant

præservativum. *Calendar. B. Virg. ad diem 3. Maij.*

§. 5. *Symbolum.*

CoLendæ beatorVM 684.
reLIqVIæ.

Devoto veneror studio Sacra Martyris ossa:
Cur? dignam hæc Animæ credo fuisse domum:
Majori ac studio veneror, sine labe, MARIAM:
Cur? dignam haud dubito Numinis esse
domum.

Custodit Dominus omnia ossa eorum. Ps. 33, v. 21.

§. 6. *Antiquitas.*

ACies hostILIS, à soLo Hora-
tlo CoCLite, In ponte LI- 685.
CInlo Detenta, ac
progreDI pro-
hibIta.

IN gestis Romanorum refertur: Horatium Coclitem tam admirandæ exitisse fortitudinis, ut integram Hetruscorum aciem, in Sublicio Ponte, (quem alij Licinium nominant) solus ipse generosissimo ausu detinuerit, tamdiù quidem, quousque Pons à tergo destrueretur, sicque ulterius progredi hostes prohiberentur. quos proinde hunc in modum fertur exclamasse: *Romanos vicimus: ab Horatio victi sumus.* Quo valoris

ris sui incomparabilis specimine, tantam sibi apud Romanos promeruit gloriam, ut excelsam ejus honori statuatam erexerint, perpetuum facti Heroici monumentum. *Valerius Max. lib. 3. cap. 2.*

Deprædicanda certè Coclitis hujus Horatij fortitudo! sed magis celebranda generositas Amazonis illius fortissimæ, quam in MARIA reperimus: Stetit certè illa non in Ponte Licinio, per quem ad Urbem Romanam patescit aditus, sed in Ponte, quo ad vitam aditus referatur, nempe in Conceptione, immobilis, ac inconcussa: & quamvis reliqui mortales omnes, ab hoste infernali, ex illo ipso Ponte, in peccati originalis profundum fuerint dejecti, sicque in omnium animas, tenebrarum Principi, per hæreditariam maculam,

patuerit ingressus; unica tamen illa, *ut castrorum acies ordinata*, aciem infernalem progredi ulterius in animam suam prohibuit, ac non stitit modò in purissimæ suæ Conceptionis Ponte, sed ad summum quoque totius orci dedecus, turpiter reverti, ac fugam ad tartara arripere adegit. Quidni ergò valorosæ huic Heroinæ, à nobis quoque, in gloriosam tam insoliti facinoris memoriam, splendida in cordibus nostris statua perpetuæ devotionis erigatur?

§. 7. *Anagramma.*

PVra à Labe, aCnItIDA 686.
Mater, VaLe!

Agni Mater, O summè pura, ac nixida! Vale!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XCIX.

§. I. *Scriptura.*

687. ConserVata à tentatione origi-
nALIs peCCati, soLa Co-
ronaM accipiens.

Apocal. c. 3. v. 10. & 11. *Ego servabo te ab horâ tentationis, quæ ventura est in orbem universum, tentare habitantes in terrâ. Ecce venio cito: tene, quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam.*

Servatos, miserante Numine, complures fideles famulos, eosque potissimum Virginis, Verbi Genitricis progenitores, à proximis, gravissimisque imminentibus periculis, Sacræ frequenter testantur paginæ: sic enim legimus *servatum*, ac liberatum fuisse Abrahamum, ab Ur Chaldæorum, juxta illud: *Ego DOMINUS, qui eduxi te, de Ur Chaldæ-*

Gen. c. 15.
v. 7.

orum: pariter Isaacum eodem temporis momento, quo gladius patris caput ejus præcidere pergebat, Divinitus fuisse *servatum*, admonente genitorem Altissimo, ne quidquam mali puero inferret. Haud absimiliter, cum Esau, armatâ militum manu stipatus, fratrem suum Jacobum invadere, totamque ejus domum devastare cogitaret, Angelum Domini Cœlitus submissum præstò adfuisse, qui à tanto illum malo in tempore *præservaret*. Quid de Davide dicendum? certè & illum Saul tam periculosâ cinxit obsidione, ut non aliter ejus manibus eripi posse videretur, quam per aëra, si possibile foret, volitando ad quod alludunt verba illa, quæ in hac persecutione protulit, dicendo:

Transmigra in montem, sicut passer. ubi tamen Sacra iterum testatur Scriptura:

Psal. 10.
v. 2.

X x

tan-